

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare prin care se solicită casarea încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 14 septembrie 2017, declarat de către condamnatul, Znacenie Valerii Xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 14.03.2017-14.09.2017

A C O N S T A T A T:

1. La data de 13 martie 2017, condamnatul Znacenie Valerii, a înaintat judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cerere prin care a solicitat de a fi aplicată în privința sa Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016.

2. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 14 septembrie 2017, a fost respinsă ca nefondată cererea condamnatului, Znacenie Valerii cu privire la aplicarea actului amnistiei în privința lui în baza Legii nr. 210 din 29 iulie 2016.

În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată a reținut, că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 209 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, fiindu-i stabilit definitiv pedeapsă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de judecată a menționat, că una din infracțiuni pentru care a fost condamnat cade sub incidența prevederilor art. 10 alin. (1) lit. d) din Legea privind amnistia nr. 210 și anume acesta a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 209 alin. (1) Cod penal.

Astfel, ținând cont de dispoziția art. 13 alin. (2) din Legea nr. 210 privind amnistia, instanța de judecată a stabilit cu certitudine, că condamnatul, Znacenie V., nu întrunește condițiile necesare pentru reducerea termenului din pedeapsa

neexecutată, deoarece anterior a fost condamnat pentru concurs de infracțiuni și care sunt specificate ca interdicție în prevederile art. 10 alin. (1) lit. d) al aceleiași legi.

Mai mult ca atât, instanța de judecată a remarcat, că Legea privind amnistia nr. 210 din 29 iulie 2016, indică expres condițiile ce urmează a fi întrunite pentru aplicarea acesteia, instanțele de judecată fiind obligate de a verifica întrunirea condițiilor de aplicare, în caz contrar nefiind realizat scopul procesului penal și anume de protejare a persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Încheierea fiind cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău.

3. Nefiind de acord cu hotărârea adoptată, condamnatul o atacă cu recurs în anulare, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri de aplicare în privința sa a prevederilor Legii privind amnistia nr. 210 din 29.07.2016.

4. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, în redacția Legii nr. 66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și în numele persoanelor menționate în pct. 2)-4) al normei menționate, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Totodată, Colegiul penal relevă normele prevăzute de art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, unde este stipulat că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Așadar, prevederile legale menționate mai sus prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată o cauză penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 469-471 Cod de procedură penală, adică în legătură cu chestiunile privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Mai mult ca atât, în prezenta speță Colegiul penal notează, că potrivit dispoziției art. 472 Cod de procedură penală, încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor referitor la executarea hotărârilor judecătorești poate fi atacată de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, cu recurs care se judecă conform prevederilor titl. II cap. IV secț. a 2-a §2 din Partea specială, însă condamnatul nu și-a exercitat dreptul de a utiliza această cale de atac în ordine de recurs, contestând hotărârea judecătorului de instrucție în procedura recursului în anulare, ce nu este prevăzută de lege ca cale extraordinară de atac împotriva a astfel de hotărâri judecătorești.

Așadar, având ca reper cele expuse mai sus și prevederile art. 452 alin. (1), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat, deoarece acesta nu corespunde cerințelor de formă și de conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

5. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 1) Cod procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 14 septembrie 2017 declarat de către condamnatul, Znacenie Valerii Xxxxx deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de 06 decembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie